

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z *Wiédnia* —

Komissya ustanowiona do rozpoznania funduszu umarzającego dług Stanu zdała N. Panu z rezultatów, jakie w dwudziestym piątym okresie t. j. od 1. Marca do końca Października 1829 w tym instytucie zaszyły, następującą sprawę:

Najjaśniejszy Panie!

Od czasu ustanowienia w d. 1. Marca 1817 powszechnego funduszu umarzającego dług Stanu, upłynęło już do ostatniego Lutego 1829, 24 półrocza i tyleż sporządzono rachunków, które Komissya nadworna ustanowiona do rozpoznania zarządu, znalazłszy korzystnymi, najpokorniej przedłożyła, gdy najwyższym patentem z d. 1. Paźd. 1829 wydane zostały dla funduszu umarzającego nowe prawidła, do których należą także przepisane §§mi 11 i 12: aby na przyszłość bezpośrednio przy końcu każdego półrocza administracyjnego roku, t. j. z ostatnim Kwietnia i z ostatnim Października, rozpoznawała czynności funduszu umarzającego, przy końcu zaś roku administracyjnego 1829 sama się urzędowaniem zajęła, majątek i dochód funduszu wykazała, o rezultatach W. C. Mśc zawiadomiła i te do wiadomości powszechnej podała.

Stosownie do tego najwyższego rozkazu Komissya nadworna rozpoznała w d. 31. Października 1829 kasę funduszu umarzającego długu Stanu, w d. 28. Grudnia 1829 odebrała od Dyrekcyi funduszu umarzającego zamknięte rachunki, t. j. za 25. okres, z ośmiu miesięcy od 1. Marca do ostatniego Października 1829, administracyjną i działania bliżej rozpoznała, protokoł w tej mierze sporządziła, który w załączeniu z aktem likwidacyjnym kassy, z opatrzonym w własną onegoż kontrolę, i wyżej wymienionymi zamkniętymi rachunkami, składa W. C. Mci z największym uszanowaniem.

Z tych czynności o działaniu funduszu umarzającego w 25tym okresie, od 1. Marca do ostatniego Października 1829, okazały się następujące główne rezultaty:

1) Majątek czynny funduszu wynosił w końcu 25. okresu 211,552,553 zł. r. 6 7/8 kr., a że na początku tego okresu czynił 204,284,761 zł. r.

58 7/8 kr., zatem w ciągu ostatnich ośmiu miesięcy powiększył się o 7,267,791 zł. r. 8 kr., a że fundusz umarzający przy swoim utworzeniu w d. 1. Marca 1817 otrzymał kapitał 50,135,627 zł. r. 21 2/8 kr., zatem takowy w ciągu upłynionych 12 2/3 lat pomnożył się o 161,416,925 zł. r. 45 5/8 kr.

2) Roczne procenta uczyniły z ostatnim Października 1829, 7,340,693 zł. r. 15 4/8 kr., i przeciwo wyrachowaniu onychże z końcem Lutego 1829 z 6,858,230 zł. r. 51 4/8 kr. podniosły się do 482,462 zł. r. 22 kr. Ogólny roczny dochód funduszu wraz z rocznem uposażeniem pobieranem ze skarbu Państwa na wykupno nowego długu Stanu do końca Października 1829 w summie 5,500,000 zł. r. M. K., czynił 12,840,693 zł. r. 13 4/8 kr., a od czasu założenia funduszu powiększył się o 10,251,186 zł. r. 48 4/8 kr.

3) Na wykupno nowego długu Stanu w 25tym okresie z centralnej kassy Stanu dano nie tylko ośmiomiesięczną kwotę uposażenia 3,666,666 zł. r. 40 kr., ale także i na zapłcenie w Kwietniu i Czerwcu 1829 przypadających wypłat z pożyczki loteryjnej z lat 1821 i 1820. 3,143,905 zł. r.

a na uzupełnienie 5,500,000 zł. r.

2,356,095 zł. r. raty za ośm

miesiący 1,570,730 —

Razem . 4,714,635 —

4) Fundusz umarzania Stanu długu w M. K. procentowego, przyniósł w 25. okresie 7,113,248 zł. r. 41 7/8 kr., czyli redukując na 5 procentowe efekta 7,101,473 zł. r. 32 4/8 kr., na co użyto 7,044,262 zł. r. 32 kr.

Od czasu utworzenia funduszu wykupiono nowego długu Stanu ogółem 152,373,831 zł. r. 30 2/8 kr., czyli licząc na 5 procentowe efekta 128,344,416 zł. r. 10 4/8 kr.

Na wyplaty pożyczki loteryjnej od 13. okresu do zapłcenia przypadłe, użyto 19,314,870 zł. r. i tём umorzono z kapitału tej pożyczki: z roku

1802 . 616,900 zł. r.

1820 . 6,994,000 —

1821 . 4,250,000 —

Razem . 11,860,900 —

Oprócz tego, podczas ciągnięcia w d. 2. Stycznia i 1. Czerwca 1825 wylosowane 5 procento-

we obligacyje Kamery nadwórnój, zapłacono w cztertnastym i siedmnastym okresie al pari w summie 474,712 zł. 25 kr.

5) Z uposażenia rocznego, do umorzenia dawniejszego długu Stanu z kassy Państwa przeznaczonego w 2,000,000 zł. r. M. K., podniesiono za ośm miesięcy przypadającą kwotę 1,333,333 zł. r. 20 kr. Kosztem 1,400,568 zł. r. 29 kr., wykupiono znowu 2,765,028 zł. r. 54 kr., a wraz z nadzwyczajnem uposażeniem z kassy centralnej 118,292 zł. r. 2 4/8 kr., weszło w obligacyjach 2,883,320 zł. r. 56 4/8 kr., czyli na 2 1/2 procentowe efekta zredukowawszy 2,667,459 zł. r. 10 kr.

Do końca Lutego 1829 wykupiono dawniejszego długu Stanu 68,389,445 zł. r. 24 4/8 kr., a od 14. Kwietnia 1817 jako początku instytutu umorzenia do końca Października 1829 ogółem 71,272,766 zł. r. 21 kr., z którego stosownie do najwyższego patentu z d. 21. Marca 1818, za lata 1818 do 1828 spalono publicznie w obligacyjach 60,451,516 zł. r. 26 5/8 kr., a za rok 1829 w takim samym zamiarze przygotowano 4,263,929 zł. r. 29 1/8 kr., czyli na 2 1/2 procentowe efekta porachowawszy 4,000,000 zł. r., które już w d. 28. Listopada 1829 publicznie zostały zniszczone.

Na sumnę kapitałną 5,000,000 zł. r. dawniejszego długu Stanu, mającą być co roku umorzoną, powinno było za ostatni okres ośmiomiesięczny wnijść 5,333,333 zł. r. 20 kr., że zaś przez kupno i nadzwyczajne uposażenie weszło tylko 2,667,459 zł. r. 10 kr., przeto resztę 665,874 zł. r. 10 kr. wzięto z dawniejszego wykupna w celu zniszczenia osiągniętego, z czego z końcem Października 1829 po odtrąceniu przez losowanie do nowego długu przeszłych 1,576 zł. r. 45 kr., i za ostatni upłyniony rok w d. 28. Listopada 1829 publicznie spalonych 4,263,929 zł. r. 29 1/8 kr., jeszcze 5,574,964 zł. 15 kr. pozostało, a które w głównej summie czynnego majątku 211,552,553 zł. r. 6 7/8 kr. są objęte.

Gotowa ilość pieniędzy i stan majątku, okazany przez Dyrekcyją funduszu umarzającego złożonemi rachunkami, podczas śledztwa kassy funduszu umarzającego w d. 31. Października 1829 przedsięwziętego, okazała się rzetelnie, a że takowa zgadza się z ową własną ustanowioną kontrolli, przeto Komisya nadworna w skutek najwyższego patentu z dnia 1. Października 1829 §. 11. raczyła zawyrokováć, że powszechny fundusz długu Stanu przy końcu ostatniego roku administracyjnego posiadał własnego pierwotnego majątku 211,552,553 zł. r. 6 7/8 kr. w różnych zapisach długu, których gatunek i ilość kapitałów w załączonym ostatnim

wykazie są wyjaśnione, i że ten od tych kapitałów rocznego procentu w summie 7,340,695 zł. r. i 15 1/2 kr. w M. K. ma pobierać.

W Wiedniu d. 28. Grudnia 1829.

(Następują podpisy.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Królestwo Polskie.

Sejm Królestwa Polskiego.

Izba Senatorska.

Po ukończonych naradach nad projektami pod rozważę Izby wniesionemi, zajmowała się Izba Senatorska odczytaniem uwag nad raportem rady Stanu, przez Komisye sejmowe ułożonych, tudzież uchwaleniem adresu do N. Pana, JW. Prezes Senatu wybrał deputacyję, składającą się: z JO. Xięcia Adama Czartoryskiego, Senatora Wojewody; JWW. Senatorów Kasztelanów: Franciszka Nakwaskiego, Kajetana Sierakowskiego, Michała Hr. Potockiego, Leona Dembowskiego.

Izba Poselska.

Gdy w dniu 21. b. m. ukończyły się dyskusyje nad wszystkimi projektami, które na Sejm tegoroczny wprowadzone były: przystąpiła Izba poselska do uwag nad raportem rady Stanu, wypracowanych przez połączone Komisye sejmowe, a po odczytaniu i przyjęciu tychże uwag, zajęła się ułożeniem do N. Pana adresu, do którego przygotowany, a przez samego JW. Marszałka wniesiony projekt, został przyjęty. Do złożenia tego adresu u podnóżka tronu, wyznaczyl JW. Marszałek deputacyję z następujących członków: JW. Teodora Skalskiego, Posła Kieleckiego, Antoniego Suchodolskiego, Posła Soleckiego, Ernesta Faltz, deputowanego z miasta Kalisza, Józefa Jabłonowskiego, Posła Lubartowskiego, Ignacego Dembowskiego, deputowanego z miasta Płocka, Jana Rostworowskiego, Posła Czerskiego, Jakóba Piotrowskiego, deputowanego z 3. cyrkułu miasta Warszawy, Ignacego Wężyła, Posła Łosickiego, Wincenego Gawrońskiego, Posła Kalwaryjskiego i Józefa Wiszniewskiego, deputowanego obwodu Kalwaryjskiego.

Przed zamknięciem Sejmu, dzień 26. b. m. przeznaczony był stosownie do statutu organicznego, na posiedzenie poświęcone rozbirowi petycyj, przez rozmaitych członków Izby u laski marszałkowskiej złożonych. Z tych 98 Izba poselska do podnóżka tronu N. Pana ponieść dozwoliła. Gdy obrady zostały zamknięte, wszyscy członkowie Izby wynurzyli uczucie szacunku i przyjaźni JW. Marszałkowi za przewodniczenie obradom, który swoim postępowaniem zyskał powszechną miłość i zaufanie swoich kolegów.

Zamknięcie Sejmu.

W dniu dzisiejszym ukończony został Sejm Królestwa Polskiego w sposobie przez program wskazany. Po zgromadzeniu się członków Izby senatorskiej, JW. Prezes Senatu wyznaczył deputację dla zaproszenia Izby poselskiej do połączenia się z Izbą senatorską. Za wejściem Posłów i Deputowanych do Senatu i po zabraniu miejsc właściwych, Prezes Senatu i Marszałek Izby poselskiej wyznaczyli deputację do przyjęcia N. Pana. Za przybyciem N. Pana otoczonego Dworem i Radą Stanu, zabrali głosy: Prezes Senatu, tudzież Marszałek Izby poselskiej, i odczytana została sankcja królewska praw przyjętych na tegorocznym Sejmie. Poczem N. Pan w języku francuzkim przemówił z trosem do reprezentantów narodu w następnym sposobie:

M O W A

N. Cesarza i Króla, miana przy zamknięciu Sejmu Królestwa Polskiego d. 28. Czer. 1830.

Reprezentanci Królestwa Polskiego!

Przechodząc prace terażniejszego Zgromadzenia waszego, powinszować wam najprzód winieniem, szczęśliwej jedności, z jaką dopełniając życzenie dawniej przez Senat oświadczone, pozostawiliście pamiętny przykład wdzięczności narodowej, dla Wskrzesiciela waszej ojczyzny.

Dodatkowe przepisy do praw o hypotekach, uznane zostały za potrzebne: te uchwaliliście.

Licznym sporem zapobieży się, i spokojność własności zapewnią będzie prawem, które urzędu używanie służebności pastwiska i wrębu.

Ukróćiliście tułactwo, kładąc wszakże wolność osobistą pod rękojmą praw i form ich opiekuńczych.

Takie jest dobro, jakie z waszych obrad wynikło.

Senat, to pierwsze Ciało Państwa, usprawiedliwił był całe moje zaufanie, przyjmując jednomyślnie projekt, który zapobiegał w części, niedogodnościom uchwalonego w roku 1825 prawa, o nieważności małżeństwa i o rozwodzie. Załować wypada, iż Izba Poselska osądziła przyzwolit, projekt ten odrzucić i zachować tym sposobem rozporządzenie naruszające istotnie spokojność rodzin, zatrważające sumienia, i którego przejrzenia, najmocniejsze powody niezbędnie wymagają.

Różnaitę żądania wasze ściśle rozważane zostaną i dam wam poznać wyrzeczenia Moje w ich względzie. Wyrzeczenia te, oparte będą na zasadach sprawiedliwości, porządku publicznego i ciągłej troskliwości, z jaką chociaż opodał od was, nie przestanę czuwać nad prawdziwym szczęściem waszém.

D. 23. Czerwca N. Pan raczył zwiedzić szpital Dzieciątka Jezus, w którym z niewypowiedzianą dobrocią i ojcowską troskliwością oglądał wszystkie sale chorych i ubogich, sale niemowląt przy mamkach będących i dzieci starszych. N. Pan najtęskawiej rozmawiał z ubogimi i dziećmi, z troskliwością rozpoznawał wszystkie szczegóły; a przy radośnym okrzyku sierót, odprowadzony został przez administracyją i wszystkie Siostry Miłosierdzia aż do powozu.

W dniu 26. po południu raczyła J. C. M. W. Xiężna Wejmarska z J. K. M. Xiężną Karolową Pruską zwiedzić publiczną narodową biblijotekę, gabinet zoologiczny, zbiór modeli gipsowych, i biblijotekę oraz zbiory król. Towarzystwa Prz. Nauk. W orszaku wysokich gości znajdowali się prócz urzędników i dam ich dworu, Marszałek Hr. Fredro i Koniuszy Hr. Zabiełto; dostojne odwiedzające przyjmowane były przez przełożonych gabinetów i zbiorów publicznych oraz Sekretarza król. Alexandrowskiego Uniwersytetu, a w gmachu król. Towarzystwa Przyjaciół Nauk przez Józefa Hr. Sierakowrkiego i Franciszka Hrabie Skarbka.

Turcyja.

— Z Konstantynopola d. 11. Czerwca. —

Gdy względem wypełnienia niektórych artykułów pokoju Adryjanopolskiego zawarta w Petersburgu konwencyja, z obojczy strony potwierdzona i ratyfikacyje w dniu 29. Maja przez Portę wymienione zostały, cesarsko-rossyjski Pełnomocnik Hr. Alexy Orłow otrzymał nazajutrz u Sultana w Tarapia posłuchanie prywatne, na którym Jego Wysokość okazał mu swoje upodobanie w najpoehlebniejszy i odznaczający się sposób; poczem Hrabia Orłow odplynął do Odessy na rossyjskim liniowym okręcie Pantelejonon. (Jak wiadomo, już tam przybył.)

W dniu 30. Maja nastąpiła wymiana traktatu handlu i przyjaźni zawartego z Zjednoczonymi Stanami Ameryki północnej, między Reis Efendim, a Kommodorem północno-amerykańskim P. Biddle, tudzież Konsulami PP. Offley i Rhynd, i Kommodor Biddle zamysłał tę stolicę opuścić.

W nocy z dnia 30. na 31. Maja wszczął się straszny pożar w dzielnicy miasta Fanal, przezco blisko czterysta domów ogniem spłonęło.

W dniu 1. t. m. rozpoczęła się czterechdniowa uroczystość Kurban bajramu. Jego Wysokość na obchód tego religijnego obrzędu udał się ze swojego wiejskiego mieszkania w Tarapia na statku parnym na azyjatycki brzeg Bosforu do meczetu Goeksui; atoli uroczystość tę przerwała tego dnia burza, a tak zagraniczni Posłowie, dla których przygotowane były namioty, nie mogli przybyć.

Ponieważ W. Porta uważa Adryjanopol jako najważniejszy punkt ku utrzymaniu spokojności wewnątrz Rumelii, i uważania pogranicznych prowincyj Państwa, a W. Wezyr dla uspokojenia rozruchów w Albanii ze znacznymi siłami wyruszył, zatem mianował Sułtan znanego Seraskiera Hussein Paszę Wielkorządcą Czirmy i Komendantem Adryjanopola, dokąd tenże niebawem z regularnym korpusem wojska wyruszy. — Alisz Pasza, dowodzący naczelnie dotąd w Adryjanopolu, będzie dowódcą w Szumli, a dowództwo nad Bosforem oddane zostało byłemu Bostandzi Paszy Osman Paszy.

W prowincjach popierają czynnie nabór do wojska regularnego; w samem Wielkorządztwie Brussy wzięto 1000 ludzi i posłano do stolicy.

Wielka liczba Greków przybywających tu z Archipelagu dopuszcza się ciągle bezprawiów, które zmusiły rząd udać się do poselstw połączonych dworów o zaradzenie temu, ponieważ wielu wyspiarzy pod pozorem uwolnienia niewolników greckich, napadają domy spokojnych mieszkańców i dopuszczają się gwałtów.

Multany i Wołoszczyzna.

Ponieważ podług wiadomości z Multan, od dwóch miesięcy ani w Jassach, ani w obwodach kraju nikt nie umarł na zarazę morową, zatem w dniu 28. Kwietnia istnący dotąd Komitet morowy rozwiązany i wolne związki w mieście przywrócone zostały. Wszelako przybywający od Dunaju podróżni zanim są wpuszczeni, muszą odbywać czterodniową kwarantannę pod klasztorem Galacz.

Przeciwie zaś, w nowo-urządzonym szpitalu kontuzacyjnym w Galaczu, między licznymi przybyłymi także rodzinami bułgarskimi okazała się zaraza morowa. Rząd przedsięwziął natychmiast potrzebne środki, aby zapobiedz dalszemu szerzeniu się tej zarazy i takową wytepić.

Zaraza na bydło trwa ciągle prawie we wszystkich obwodach Multan, w niektórych mniej, a w niektórych więcej. — Podług dat, nadesłanych krajowej Vestiery, liczba bydła rogatego, które na zarazę od Sierpnia r. z. w Multanach odeszło, wynosi 14,457 wołów, 15,358 krów i 2124 sztuk młodego bydła.

Uregulowanie spraw serbskich, od niejakiego czasu przerwane, po przybyciu kilku Tartarów z Konstantynopola z depeszami do Paszy Belgradu z nową dzielnością zostało przedsięwzięte i jak się spodziewają, niebawem cel swój osiągnie.

Zjednoczone Niderlandy.

W gazetach niderlandzkich czytamy, że wygnani z kraju de Potter i t. d., żądali tylko prze-

jazdu przez Prussy w celu udania się do Laussany, ale że i tego nie dozwoliła im dyrekcyjja policyi w Akwisgranie. Nowsze doniesienia mówią, że pozwolenie to już teraz otrzymali. Podczas ich pierwszego pobytu w Akwisgranie (zjadł odesłano ich ku granicom niderlandzkim) taki nacisk był ciekawych, że hotel, w którym wysiedli, musiał być zamknięty. (Gazety akwisgrańskie milczą o pobycie wygnańców w tém mieście.) Pojedyncze rozporządzenie rządu względem publicznego oświecenia i używania francuzkiego języka sprawiły widoczną zmianę w tonie gazet opozycyjnych. Chwala one ten środek, spodziewają się prędkiego zbliżenia się stronictw i przyrzekają rządowi, jeżeli tą drogą postępować będzie, szczerę wsparcie dotychczasowej opozycji.

Francyja.

Król i rodzina królewska znajdowali się w d. 13. t. m. w dniu Bożego Ciała na nabożeństwie w kościele St. Germain l'Auxerrois, a potem byli na processyi pieszo. Królestwo Ichmość Neapolitańscy przypatrywali się temu obrzędowi z okien Tuileryjskich. — Królestwo Ichmość Neapolitańscy, w towarzystwie Jéj KWys. Madame, Xiężnej Berry, i JKWys. Xięcia Orleańskiego, oglądają zawsze osobliwości stolicy Francyi.

Monitor z dnia 19. Czerwca umieścił następujące telegraficzne depesze:

Sidi Ferrucz, dnia 14. Czerwca 1830. o godzinie 10. rano.

Hrabia Bourmont do Prezydenta rady Ministrów:

Wojsko poczęło dzisiaj rano o godzinie 4. na ląd wysiadać. Wszystko wojsko jest na lądzie. Nieprzyjaciel wyparty został ze stanowiska, które w tyle był zajął, i dywizyja Berthezeua zabrała mu 9 dział i 2 moździerze.

Zatoka na zachód od Sidi Ferrucz (Torreta Chica) jest dobra, i flota ma tam pozostać na kotwicy.

Telegraficzna depesza z Toulonu z dnia 18go Czerwca 1830.

Zatoka Torreta Chica dnia 14. Czerwca 1830 roku.

Admirał Duperré do Ministra wojny:

Flotta osadziła dnia wczorajszego zatokę Sidi Ferrucz.

Wszystko wojsko wysadziła dzisiaj na ląd, które zajęło wzgórze na brzegu półwyspu leżącego. Bateriae nieprzyjacielskie zostały szturmem zdobyte.

Główna kwatera jest w Torreta Chica.

Wiadomości te, nadeszły do Paryża w d. 18. Czerwca o godzinie 7. wieczorem, zostały na roz-

raz w Teatrze Opery odczytane i przyjęte je przy odgłosie kilkakrotnie powtarzanym: Niech żyje Król z największą radością.

Monitor z d. 17. Czerwca umieścił dwa postanowienia król. z d. 6. i 9. t. m. datowane w zamku Tuileryjskim. Pierwsze zastrzegł Oficerom i podoficerom na stopie wojennej będącym wojska afrykańskiego wyższe stopnie, jakie będą opróżnione, a to od dnia, w którym wsiadło na okręty. Drugie potwierdza Lugduńskie towarzystwo statków parnych na Rodanie, pod warunkiem, że pilnie trzymać się będzie statutów i co sześć miesięcy wywiedzie się władzom ze stanu swego.

Oto jest okólnik Xięcia Polignac, jako tymczasowie zawiadującego Ministerstwem wojny wydany z urzędu wojennego w d. 27. Maja do wszystkich Jeneratów Lejtantów dowodzących w dywizjach wojskowych.

„W wykonaniu postanowienia król. z d. 26. t. m. zwołującego kolegija wyborcze na dzień 23. przszłego miesiąca, wzywam W Pana, iż byś bez zwłoki Oficerom każdego stopnia, znajdującym się na załodze, lub mieszkającym w dywizyi, której W Pan dowodzisz, i którzy udowodnią, że są wyborcami, oznajmił, żeś W Pan upoważniony dać onym pozwolenie udania się do Departamentów, gdzie swoje prawa polityczne mają wykonywać. Czas tego pozwolenia, w tym celu onym dany, obrachowany być powinien jaki wedle zbliżającego się rachunku będzie potrzebny do podróży, do znajdowania się podczas działań swoich kolegów i do powrotu na swoje stanowisko. Pozwolenie to nie pociągnie za sobą zatrzymania onym płacy, jaką pobierają. Król spodziewa się po W Panu przy tej sposobności tych samych dowodów przychylności ku swojej służbie i swojej osobie, jakies W Pan w podobnych zdarzeniach okazał. Już po kilkakroć, objaśniałeś W Pan Oficerom, mającym należeć do wyborów własność i objętość obowiązków z ich powinnościami połączonych, i jak niezgodnem z temi powinnościami byłoby postępowanie, gdyby się sprzeciwiało okolicznościom i terażniejszemu położeniu Królestwa. Niemasz żadnego pomiędzy nimi, któryby nie pojmował, że jeżeli w głosowaniu swoim są wolnymi, mają wszelako obowiązki, nieodłączne od swojego stanowiska, że nie można wraz służyć Krolowi i opozycyi, i że rzetelność jak i powinność nakazują wybór między jednym a drugim. Wspierając te zasady przepisami i przykładem, i aby miały wagę, oprócz mocy własnego przekonania nadasz W Pan ważność prawym środkom, jakie zaufanie JK Mci W Pana zarządzeniu poruczyło. Widoki, które rzą-

dem Króla kierują, są znane i mogą być jawnie wyznawane; przedmiotem ich jest utrzymanie praw tronu i trwałość instytucyj, których jest podstawą; dla tego są one pewną skazówką postępowania dla każdego, który chce otwarcie i prawnie utrzymanie Monarchii i swobód publicznych. Nadto wzywam W Pana, abys się porozumiał z Prefektami upoważnionymi szczególnie, nadać kierunek i zgodność działaniom wyborczyim, które skutek onych zapewnić muszą. — Przedsięweźmiesz W Pan środki, aby służba nie cierpiała przez oddalenie się Oficerów ze swego miejsca mieszkania lub załóg na wybory. Mam zaszczyt i t. d.“

Monitor umieścił następujący okólnik Ministra spraw wewnętrznych do Prefektów w Departamentach:

„Paryż d. 15. Czerwca 1830.“

„Mości Prefekcie! Król nakazał nowe wybory; nie zaniedbaj W Pan niczego, aby na wszystkich punktach W Pana Departamentu podczas trwania wyborów zupełny panował porządek. — Wybory muszą być wolne, co stanie się, gdy wyborcy używać będą zupełnego bezpieczeństwa. Konstytucyja uswięcone prawa nadwężone bywają jeszcze przez obelgi, pogroźki, przez publiczne i huczne demonstracje; starano się mieć wpływ na głosy, lub wstrzymać bojaźliwych wyborców od powinności, którąby mogli za niebezpieczną uważać. — Artykuł 11. ustawy z d. 5. Lutego 1817 upoważnia Prezydentów i Wice-Prezydentów do utrzymywania policyi kolegijów wyborczych. Artykuł 8. postanowienia król. z d. 11. Paźdz. 1820 stanowi, że bez ich żądania żadna siła zbrojna nie może być w miejscu ich posiadzeń. — Nakoniec 85. artykuł ustawy z d. 5go Lutego 1817, i 10. artykuł postanowienia z d. 11. Paźdz. 1820 zakazuje wszelkiej dyskusyi i narad w kolegijów wyborczych.

Nie należy wątpić, że Prezydenci kolegijów dopełnią ściśle i z mądrością obowiązków, które im ustawy poruczają. Ale po za miejscem, na którem się ich policyja ogranicza, takowa należy do władz miejscowych zwyczajnych, i te mają nad jej wykonaniem czuwać. Staraj się W Pan właściwemi środkami, aby przystęp do kolegijów wyborczych był wolny, aby osoby wyborców bez różnicy poważano, aby ich nie obrażano, aby na głosy ich nie miał wpływu wrzask spóspółstwa, aby żaden rozruch zewnątrz nie dał się słyszeć w miejscu zgromadzeń i nie naruszał porządku działań wyborowych. — Nie powinno być cierpiane zbiegowisko i każde przestępstwo ustaw powinno być karane; przestępcy stósownie do artykułu 16. kodeksu instrukcyjnego karzącego mają być natychmiast pojmani i oddani są-

dom, aby na nich wyrok wydały. Artykuły 109. 110., 111., 112. i 113. kodeksu karzącego wymierzają surowe kary na tych, którzy głosy kupują lub sprzedają, głosowania fałszują, lub jakim bądź sposobem nadwężają swobody i bezpieczeństwa wyborców. Każ WPan artykuły te na nowo ogłosić i poprzybić. Wyborcy powinni czuć i wiedzieć, że ustawy zapewniają im bezpieczeństwo, i że WPan liczysz między pierwsze obowiązki ten, który wymaga, iżbyś wszystkim swoim rządzoną zaręczył wolne i spokojne praw ich wykonywanie. Doniesiesz mi WPan o środkach, jakieś przedsięwziął, jakoteż względem onych wykonania.“

„Przyjmij WPan, P. Prefekcie, zapewnienie mojego wysokiego poważania.

Par Francyi, Minister Sekretarz Stanu
w wydziale spraw wewnętrznych,
Peyronnet.

Minister spraw wewnętrznych Hr. Peyronnet wezwał wszystkich Prefektów, aby mu, skoro tylko okoliczności pozwolą, zdali sprawę o wszystkich od czasu restauracyi staraniem rządu uskuteczonych poprawach, wystawionych zakładach, uczynionych dla rolnictwa i rzemiosł i t. d. razem z wykazami dochodów szczególnych gmin i zakładów dobroczynności w Departamentach, z wykazaniem stanu szpitalów i dołączeniem planów do popraw stosownych.

Austryjaki Poseł, Hr. Apponyi miał w d. 12. Czerwca dwugodzinną konferencyją z Xięciem Polignac, a po południu o godzinie 4tej odjechał do Johannisberg

Po między 353 Prezydentami kolegiów wyborczych przez Ministeryjum mianowanych znajdują się dwi Ministrowie: Villele, Corbiere, Labourdonnaye, Martignac, Clermont-Tonnere, dalej Ravez, były Prezes Izby Deputowanych; Jenerał Donnadieu, Jenerał Ambrugeac, Par Francyi, Jenerał Bordesoulle, Par Francyi, Jenerał Coutard, Jenerał Damas i t. d.

PP. Doudigné de la Blanchaye, Guilhem, de Bryas, de Launey i St. Hermine, którzy głosowali w Izbie Deputowanych za adresem, złożeni z urzędów swoich jako Członkowie rad gminnych w swoich właściwych Departamentach.

Akademija król. umiejtności w miejscu zmarłego Barona Fourrier, wybrała P. Arrége, na swojego nieustającego Sekretarza. Wybór ten musi być Królowi do zatwierdzenia przełożony.

Powrót konstytucyjnych deputowanych Guilhem i Andigné omal nie dał w Angers powodu do rozruchów w d. 6. Czerwca. Liberaliści

chcieli, aby odprawili uroczysty wjazd, władze zaś mając wyraźne rozkazy, nie dopuszczały tego i groziły przywieść do skutku rozkazy przez wojsko mające broń ostremi ładunkami nabitą. Obadwa deputowani unikając nieszczęsnego przypadku, postanowili udać się do miasta pieszo ścieżkami. Nowsze wiadomości mówią, że tamże zebrała się wielka liczba wyborców w celu złożenia powinszowań obudwóm deputowanym w ich mieszkaniach. Wyprawiono im także muzykę w nocy i dano na ich cześć świetną ucztę. Jenerał Donadieu zaś wszedł z pułkiem kirysierów do miasta, gdzie wszelako panuje spokojność.

Z Caen donoszą pod d. 11. Czerwca: Przez uwiadomienie Hr. Montalivet, przeznaczona została nagroda 1000 fr., mogąca być podług okoliczności powiększoną, temu, któremu uda się przytrzymać osobę, któraby czyniła propozycyją, dawała pieniądze, lub palne materiały dla podłożenia ognia i t. d.

W Falaise (Dep. Calvados) uwięziono kobietę i 13letniego chłopca, którzy są sprawcami pożaru w Meré. Chłopiec ten oświadczył, iż go matka biła codziennie, aż nakoniec musiał przynieść podłożyć ogień, jak mu rozkazała, dodając, że matka jego w nagrodę tej zbrodni, którą mu przypisują, otrzymała 500 fr. Matka twierdzi, że syn jej ladaco i nie zasługuje na wiarę.

Na giełdzie Paryzkiej rozeszła się w d. 17. Czerwca wieczorem o godzinie 5tej wiadomość, że flota na nowo z Palmy wypłynęła i przed Algierem stanęła. Wiadomość ta miała korzystny wpływ na papiery.

W Paryżu zastrzelił się przed kilkoma dniami Kontrolor mennicy. Po tym wypadku nastąpiło nadzwyczajne wydarzenie. Żona jego chroma i niema od lat kilku, z powodu wielkiego wzruszenia umysłu, jakie wiadomość ta na nią sprawiła, odzyskała mowę i swobodne użycie członków.

Prefekt morski w Toulonie, otrzymawszy zlecenie rządu, miał długą konferencyję z Tahir Paszą, przyczem Oficer turecki użyty był za tłumacza. Za przybyciem swoim na okręt turecki, jakoteż przy opuszczeniu tegoż pozdrowiony był 15 wystrzałami. Tahir Pasza oczekuje tylko odpowiedzi rządu francuzkiego, aby do Konstantynopola powrócił, a może czekać tu będzie, póki nie nadejdzie wiadomość o wyładowaniu wyprawy francuzkiej na brzegi algierskie.

WIDOWISKA we LWOWIE.

Dzisiaj teatr zamknięty.